

Svensk författningssamling

Konsumentkreditlag

Utfärdad den 4 juni 2026

SFS 2026:1011

Publicerad
den 10 juni 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Grundläggande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om skydd för konsumenter när det gäller krediter.

2 § Lagen är indelad i följande kapitel.

- Grundläggande bestämmelser (1 kap.)
- Allmän information och marknadsföring (2 kap.)
- Näringsidkarens skyldigheter innan ett avtal ingås (3 kap.)
- Kreditavtalet (4 kap.)
- Konsumentens ångerrätt (5 kap.)
- Förtidsbetalning av krediter och vissa frågor om uppsägning (6 kap.)
- Återtaganderätt vid kreditköp av vara (7 kap.)
- Bostadskrediter (8 kap.)
- Tillsyn, påföljder och överklagande (9 kap.)

Uttryck i lagen

3 § I lagen avses med

bostadskredit:

– en kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, eller

– en kredit som tas i syfte att förvärva eller behålla äganderätt till sådan egendom, om det inte är fråga om en tillfällig finansieringslösning under övergången till ett annat finansiellt arrangemang och krediten har en obestämd löptid eller ska återbetalas inom 12 månader,

bostadskredit i utländsk valuta: en bostadskredit i en annan valuta än

- valutan i det land inom EES där konsumenten är bosatt,
- valutan som konsumenten får sin inkomst i, eller

– valutan som konsumenten har de tillgångar i som ska användas som betalning av krediten,

effektiv ränta: kreditkostnaden angiven som en årlig ränta beräknad på kreditbeloppet, i förekommande fall med hänsyn tagen till att delbetalningar ska göras under den löpande kredittiden,

¹ Prop. 2025/26:223, bet. 2025/26:CU26, rskr. 2025/26:301.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG, i den ursprungliga lydelsen.

förbehåll om återtaganderätt: ett avtalsvillkor som ger kreditgivaren möjlighet att återta en vara, om köparen inte fullgör sin del av kreditköpsavtalet,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kontantpris: det pris till vilket en vara eller tjänst vanligen erbjuds konsumenterna mot kontant betalning,

kontokredit: ett kreditavtal som innebär en fortlöpande rätt att utnyttja ett kreditutrymme,

kreditavtal: ett avtal om lån, kontokredit, betalningsanstånd eller liknande,

kreditfordran: summan av kreditbeloppet och kreditkostnaden,

kreditförmedlare: en näringsidkare som, utan att vara kreditgivare och mot ersättning, erbjuder ett kreditavtal, bistår en konsument innan ett kreditavtal ingås eller ingår ett kreditavtal som ombud för kreditgivaren,

kreditgivare: den som lämnar krediten eller övertar den ursprungliga kreditgivarens fordran,

kreditkostnad: summan av räntor, avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten, inklusive nödvändiga kostnader för värdering, dock med undantag för notariatavgifter,

kreditköp: ett köp av en vara eller tjänst som finansieras genom en kredit som lämnas av

– säljaren, eller

– annan kreditgivare, om det görs på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren eller om varan eller tjänsten anges i kreditavtalet,

kreditränta: räntekostnaden per år för den vid varje tid obetalda delen av krediten angiven som en ränta,

mindre företag: ett företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år,

näringsidkare: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,

referensvärde: det värde som anges i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

rådgivning: personanpassade rekommendationer till en konsument om kreditavtal,

särskild fakturakredit: ett kreditköp som finansieras genom en kredit som lämnas av säljaren, inte medför några kreditkostnader och ska betalas tillbaka inom 50 dagar från den dag då varan eller tjänsten levererades; om avtalet är ett distansavtal som ingås online och säljaren inte är ett mindre företag ska dock krediten betalas tillbaka inom 14 dagar och fordran inte säljas under kreditens löptid,

värdepapperskredit: en kredit som lämnas av ett kreditinstitut eller värdepappersbolag för finansiering av ett köp av finansiella instrument från institutet eller bolaget.

Lagens tillämpningsområde

4 § Denna lag gäller för krediter som en näringsidkare lämnar eller erbjuder en konsument. Lagen gäller också för krediter som någon annan än en näringsidkare lämnar eller erbjuder en konsument, om en kreditförmedlare agerar som ombud för kreditgivaren.

5 § Vad som i denna lag sägs om kreditavtal ska också gälla för avtal om nyttjanderätt till lös sak, om konsumenten enligt avtalet har en möjlighet eller skyldighet att förvärva saken.

6 § Lagen gäller inte författningsreglerade lån som lämnas av offentliga medel och inte heller lån som lämnas i pantbanksverksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000).

7 § Bestämmelserna i 2–7 kap. gäller för bostadskrediter i den utsträckning som framgår av 8 kap.

Lagens bestämmelser gäller inte för särskilda fakturakrediter eller värdepapperskrediter när det är särskilt angivet.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

8 § Ett avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för konsumenten är utan verkan mot denne, om inte något annat anges i lagen.

God kreditgivningssed

9 § En näringsidkare ska i sitt förhållande till en konsument agera på ett sätt som stämmer överens med god kreditgivningssed. Näringsidkaren ska då omsorgsfullt ta till vara konsumentens intressen.

Kostnadsfri information

10 § Informationen, dokumentationen och förklaringarna som näringsidkaren ska lämna enligt denna lag ska vara kostnadsfria för konsumenten.

2 kap. Allmän information och marknadsföring

Allmän information

1 § En näringsidkare ska tillhandahålla allmän information om krediter som näringsidkaren erbjuder konsumenter. Informationen ska innehålla uppgifter om

1. näringsidkarens namn, organisationsnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
2. de ändamål som krediten får användas för,
3. kreditavtalets löptid,
4. vilket slags kreditränta som kan erbjudas, inklusive huruvida räntan är rörlig eller bunden och vilka räntebindingstider som erbjuds, och en kort beskrivning av vad som kännetecknar olika räntor och vad de innebär för konsumenten,
5. vilket referensvärde som kreditavtalet i förekommande fall hänvisar till och vem som kontrollerar tillhandahållandet av referensvärdet samt en beskrivning av vad det innebär för konsumenten att referensvärdet används,
6. kreditfordran, med angivande av kreditbeloppet och kreditkostnaden, och den effektiva räntan genom att använda representativa exempel,
7. eventuella andra kostnader som ska betalas i samband med ett kreditavtal,
8. olika alternativ för återbetalning av krediten med angivande av amorteringarnas antal, regelbundenhet och belopp,
9. villkoren för återbetalning i förtid,
10. en beskrivning av ångerrätten enligt 5 kap.,
11. konsekvenserna av att kreditavtalet inte följs,

12. huruvida det krävs att konsumenten öppnar ett konto som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader, och

13. huruvida konsumenten förutsätts köpa andra tjänster för att kunna få krediten på de marknadsförda villkoren och, i så fall, om dessa även kan köpas av någon annan.

2 § Informationen i 1 § ska tillhandahållas på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Om informationen tillhandahålls i näringsidkarens lokaler ska den finnas tillgänglig i en handling.

Måttfullhet vid marknadsföring

3 § Vid marknadsföring av krediter ska måttfullhet iakttas.

Marknadsföring av krediter får inte innehålla formuleringar som

1. hos en konsument kan skapa oriktiga förväntningar på krediters tillgänglighet, kreditkostnader eller det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,

2. anger att skulder och betalningsförsummelser har liten eller ingen betydelse för kreditprövningen, eller

3. antyder att krediter ersätter besparingar, leder till förbättrade ekonomiska förutsättningar eller ökad levnadsstandard.

Information vid marknadsföring

4 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av kreditavtal lämna information om den effektiva räntan för krediten med angivande av ett representativt exempel.

Om någon annan räntesats eller sifferuppgift utöver den effektiva räntan anges i marknadsföringen, ska näringsidkaren dessutom, med angivande av ett representativt exempel, lämna information om

1. krediträntan, med angivande av om den är bunden eller rörlig,

2. avgifter och andra kostnader som utgör en del av kreditkostnaden,

3. kreditbeloppet,

4. kreditavtalets löptid,

5. det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten och antalet avbetalningar och storleken på dessa, och

6. kontantpriset och den kontantinsats som krävs vid kreditköp.

Om konsumenten är skyldig att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet, ska skyldigheten anges i marknadsföringen i anslutning till informationen om den effektiva räntan.

5 § Information enligt 4 § ska lämnas på ett klart, kortfattat och framträdande sätt. Den effektiva räntan ska anges på ett minst lika framträdande sätt som andra förekommande räntesatser.

Informationen ska i tillämpliga fall lämnas på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Om informationen lämnas i elektronisk form ska informationen enligt 4 § andra stycket 1–4 vara omedelbart synlig för konsumenten. Om informationen inte kan lämnas i läsbar form får informationen enligt 4 § andra stycket 5 och 6 utelämnas.

6 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av kreditavtal även lämna en särskild upplysning med information om att en kredit medför kostnader för konsumenten. Upplysningen ska också innehålla information om riskerna

med skuldsättning och om vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i upplysningen och om hur den ska lämnas i marknadsföringen.

7 § Om ett personligt anpassat erbjudande om en kredit helt grundar sig på en automatiserad behandling av personuppgifter ska konsumenten på ett klart och begripligt sätt informeras om detta.

8 § En kreditförmedlare ska vid marknadsföring lämna information om huruvida förmedlingen sker i samarbete med någon viss kreditgivare eller är oberoende.

Undantag för vissa slags krediter

9 § För en särskild fakturakredit gäller inte 1, 2 och 4–8 §§.

För en värdepapperskredit gäller inte 1, 2 och 7 §§.

3 kap. Näringsidkarens skyldigheter innan ett avtal ingås

Information innan ett kreditavtal ingås

1 § Innan ett kreditavtal ingås ska näringsidkaren lämna information till konsumenten om

1. kreditgivarens och kreditförmedlarens namn, organisationsnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
2. kreditbeloppet,
3. kreditavtalets löptid,
4. krediträntan,
5. den effektiva räntan och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,
6. varan eller tjänsten och dess kontantpris vid kreditköp,
7. dröjsmålsräntan och villkoren för ändring av den samt avgifter som ska betalas när avtalsförpliktelser inte fullgörs,
8. avbetalningarnas storlek, antal och förfallotidpunkter samt, i förekommande fall, den ordning enligt vilken betalningarna ska fördelas på krediter med olika krediträntor; om en betalning inte avräknas utan sparas eller investeras för konsumentens räkning, ska det anges,
9. påföljder vid dröjsmål med betalning,
10. förekomst eller avsaknad av ångerrätt och ångerfristens längd,
11. konsumentens rätt till förtidsbetalning samt kreditgivarens rätt till ränteskillnadsersättning,
12. vilket slags kredit det rör sig om,
13. villkoren för utnyttjandet av krediten,
14. villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt tidpunkter, förfaranden och andra villkor för ändring av krediträntan,
15. ett representativt exempel som visar den effektiva räntan och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,
16. avgifter med anledning av kreditavtalet och villkoren för ändring av avgifterna,
17. notariatavgifter,
18. skyldighet att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet,
19. begärda säkerheter,

20. hur ränteskillnadsersättningen ska beräknas,
21. konsumentens rätt att få information om att en kredit inte beviljats,
22. konsumentens rätt att få ett utkast till kreditavtalet enligt 9 §,
23. personanpassning av priset på grund av automatiserad behandling av personuppgifter,
24. den tid under vilken erbjudandet gäller,
25. vilka möjligheter som finns att få en tvist med näringsidkaren prövad utanför domstol och hur konsumenten i så fall ska gå till väga,
26. påföljder vid konsumentens avtalsbrott samt en förklaring till dessa, och
27. en betalningsplan som visar när kapital, ränta och avgifter under kreditavtalets löptid ska betalas; om olika krediträntor tillämpas under olika omständigheter ska betalningar och återbetalningar baseras på rimliga höjningar av krediträntan.

Om kreditavtalet hänvisar till ett referensvärde, ska näringsidkaren även ge konsumenten information om vilket referensvärde som används och vem som kontrollerar tillhandahållandet av referensvärdet samt en beskrivning av vad det innebär för konsumenten att referensvärdet används.

2 § Informationen enligt 1 § ska lämnas i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås.

Om informationen lämnas senare än en dag innan kreditavtalet ingås, ska näringsidkaren inom sju dagar efter avtalets ingående på nytt ge en konsument som har ångerrätt information enligt 1 § första stycket 10 och om hur ångerrätten utövas. Informationen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 §.

3 § Informationen enligt 1 § första stycket ska lämnas i enlighet med formuläret ”Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation”. Informationen i formuläret ska begränsas till det som anges i 1 § första stycket. All information ska vara lika framträdande.

Informationen ska lämnas klart och begripligt och i tillämpliga fall på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används.

4 § Informationen enligt 1 § ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Information vid telefonförsäljning

5 § Vid sådan telefonförsäljning av en kredit som avses i 3 kap. 11 § första stycket lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler tillämpas det stycket och 3 kap. 9 § samma lag i stället för 1 § första stycket. Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt den lagen ska innehålla information i enlighet med 1 § första stycket 1–11.

Snarast efter det att avtalet har ingåtts ska näringsidkaren ge konsumenten all den information som avses i 1 § första stycket på det sätt som anges i 3 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

6 § Om näringsidkaren erbjuder rådgivning om krediter ska konsumenten upplysas om det. En sådan upplysning ska lämnas senast när näringsidkaren inhämtat upplysningar om konsumentens ekonomiska och personliga förhållanden samt konsumentens önskemål och särskilda krav.

7 § Om näringsidkaren erbjuder en konsument rådgivning om krediter, ska konsumenten få information om

1. vilket produktsortiment som rådgivningen utgår från,
2. hur stor avgift konsumenten ska betala för rådgivningen, eller, om beloppet inte kan fastställas, metoden för att beräkna avgiften, och
3. huruvida rådgivningen är oberoende.

Informationen ska ges i rimlig tid innan ett avtal om rådgivning ingås eller, om ett sådant avtal inte ska ingås, innan några råd lämnas. Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Näringsidkaren ska varna konsumenten när en kredit med hänsyn till dennes ekonomiska situation kan medföra en särskild risk.

8 § Näringsidkaren ska dokumentera vilka råd om krediter som har getts till konsumenten och vad som i övrigt förekommit vid rådgivningstillfället. Dokumentationen ska lämnas till konsumenten i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Konsumentens rätt till ett utkast till kreditavtalet

9 § Om konsumenten begär det ska näringsidkaren ge honom eller henne ett utkast till kreditavtalet. Utkastet ska ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Vissa skyldigheter för kreditförmedlare

10 § En kreditförmedlare ska informera konsumenten om avgifter som konsumenten ska betala till kreditförmedlaren för dennes tjänster. Sådana avgifter får tas ut endast om informationen har lämnats samt kreditförmedlaren och konsumenten innan kreditavtalet ingås har avtalat om det i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

En kreditförmedlare ska informera kreditgivaren om avgifter som konsumenten ska betala för dennes tjänster.

11 § En kreditförmedlare ska till kreditgivaren vidarebefordra de uppgifter som konsumenten har lämnat om förhållanden som är av betydelse för kreditprövningen.

Näringsidkarens förklaringskyldighet

12 § En näringsidkare ska på begäran av en konsument ge de förklaringar som konsumenten behöver för att avgöra om avtalet och kompletterande tjänster är anpassade till hans eller hennes behov och ekonomiska situation.

Förklaringarna ska omfatta avtalets viktigaste egenskaper, de verkningar som avtalet kan medföra och information enligt 1, 5 och 10 §§, 17 § andra stycket och 2 kap. 8 §.

13 § En näringsidkare ska pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt kreditavtalet. Kreditprövningen ska vara grundlig och göras i konsumentens intresse. Krediten får beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande.

Om kreditavtalet innebär ett gemensamt åtagande för flera konsumenter ska kreditprövningen göras utifrån konsumenternas gemensamma förutsättningar.

Inför en väsentlig ökning av krediten ska en ny kreditprövning göras.

14 § Kreditprövningen ska grundas på uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden.

Uppgifterna ska avse

1. konsumentens inkomster, utgifter och skulder, och
2. de andra ekonomiska förhållanden som är nödvändiga och proportionerliga med hänsyn till vilket slags kredit det rör sig om, kreditavtalets löptid, kreditbeloppet och riskerna för konsumenten.

Näringsidkaren ska på ett lämpligt sätt kontrollera uppgifterna.

15 § Om kreditprövningen innefattar automatiserad behandling av personuppgifter ska näringsidkaren på konsumentens begäran och genom mänsklig medverkan

1. granska kreditprövningen,
2. ge en förklaring av kreditprövningen och vilken betydelse den automatiserade behandlingen av personuppgifter har för ställningstagandet till kreditansökan, och
3. informera om riskerna med automatiserad behandling.

Näringsidkaren ska i samband med kreditprövningen informera konsumenten om möjligheterna enligt första stycket.

16 § Beviljas inte krediten, ska näringsidkaren snarast underrätta konsumenten om orsaken till det. Beror det på uppgifter som härrör från en extern databas, ska konsumenten underrättas om uppgifterna och vilken databas som använts.

Näringsidkaren ska, om det finns anledning till det, lämna information om vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Villkor om kompletterande tjänster

17 § En näringsidkare får inte ställa upp som villkor för att bevilja en kredit att konsumenten också köper andra finansiella produkter eller tjänster. Näringsidkaren får dock ställa upp som villkor att konsumenten öppnar ett konto som möjliggör betalning av krediten.

En näringsidkare som tillsammans med en kredit erbjuder andra finansiella produkter eller tjänster än ett konto som möjliggör betalningar av krediten, utan att det utgör ett villkor för att bevilja krediten, ska förklara för konsumenten vilken ränta som tillämpas om bara ett kreditavtal ingås. Näringsidkaren ska också förklara vilka avgifter och andra kostnader som var och en av de andra produkterna eller tjänsterna medför samt om avtal om dessa kan ingås separat. Förklaringarna ska ges till konsumenten innan ett kreditavtal ingås.

18 § En kreditgivare som erbjuder försäkring för beviljade krediter ska säkerställa att en försäkring vägras endast om det finns särskilda skäl för det. Att en konsument har haft cancer utgör aldrig ett särskilt skäl för en sådan vägran, om det har gått mer än 15 år sedan den medicinska behandlingen avslutades.

Undantag för vissa slags krediter

19 § För en särskild fakturakredit gäller inte 1–9, 13–16 och 18 §§.

För en värdepapperskredit gäller inte 1–9, 17 och 18 §§.

För en kredit som förmedlas av en säljare av varor eller en tjänsteleverantör vid sidan om den huvudsakliga verksamheten gäller inte 1 §.

4 kap. Kreditavtalet

Uttryckligt samtycke

1 § En konsument är bunden av ett kreditavtal eller ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet endast om konsumenten uttryckligen samtyckt till att ingå avtalet.

Dokumentation av kreditavtalet

2 § Näringsidkaren ska dokumentera kreditavtalet genom att nedteckna avtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Detsamma gäller ändringar av kreditavtalet.

Dokumentationen av kreditavtalet ska, förutom avtalsvillkoren, innehålla de uppgifter som anges i 3 kap. 1 § första stycket 1–14, 16, 17, 19, 20 och 25. Dokumentationen ska därutöver innehålla uppgifter om

1. konsumentens namn, personnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
2. den effektiva räntan med de antaganden som ligger till grund för beräkningen av räntan samt kreditfordran,
3. konsumentens rätt att få en betalningsplan,
4. avseende en kontokredit, förekomsten av en möjlighet för konsumenten att enligt avtalet överskrida en kreditgräns,
5. begärda försäkringar,
6. villkor för utövande av ångerrätten, inbegripet den form som konsumenten enligt 3 § valt att lämna ett meddelande om frånträde i, skyldigheten att betala kapital och ränta, samt räntebeloppet per dag,
7. konsumentens rätt att framställa invändningar enligt 20 § vid kreditköp,
8. hur kreditavtalet sägs upp,
9. den form som konsumenten enligt 3 § valt att ta emot information i,
10. vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor samt en rekommendation till konsumenten att vid dröjsmål med betalning vända sig dit, och
11. tillsynsmyndigheten med angivande av postadress.

Uppgifterna ska dokumenteras på ett klart och begripligt sätt.

Konsumenten ska få en kopia av dokumentationen som i tillämpliga fall ska ges på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används.

3 § Konsumenten ska ges möjlighet att välja i vilken läsbar och varaktig form han eller hon vill ta emot information enligt 11 § första stycket, 14 och 18 §§, 3 kap. 2 § andra stycket och 6 kap. 8 §, om informationen inte lämnas

i en handling. Detsamma gäller ett meddelande som konsumenten lämnar enligt 5 kap. 3 §.

Räntetak och kostnadstak

4 § Krediträntan eller dröjsmålsräntan per år får inte överstiga den vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av 20 procentenheter.

En konsument som är i dröjsmål med betalning av en kredit är inte skyldig att betala någon annan form av ersättning med anledning av dröjsmålet än dröjsmålsränta.

5 § Kostnaderna för en kredit får inte överstiga ett belopp som motsvarar kreditbeloppet eller, i fråga om en kontokredit, varje enskilt utnyttjande av kreditbeloppet som konsumenten har gjort.

Med kostnader i första stycket avses

1. kreditkostnader,
2. dröjsmålsränta, och
3. kostnader enligt lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m.

Om kreditgivaren, eller någon annan som kreditgivaren har nära förbindelser med i den mening som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lämnar konsumenten en ny kredit som helt eller delvis finansierar återbetalning av den befintliga krediten, avses med kostnader i första stycket för den nya krediten även sådana kostnader som är hänförliga till den befintliga krediten.

Första–tredje styckena gäller inte för en kontokredit som huvudsakligen avser kreditköp eller för en kredit som avser kreditköp där kreditbeloppet inte överstiger två procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde när kreditavtalet ingicks.

6 § Kreditkostnaden får i den del som avser avgift för uppläggning av en kredit inte överstiga en procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde när kreditavtalet ingicks.

Kontantinsats vid kreditköp

7 § Vid ett kreditköp av en vara ska säljaren ta ut en kontantinsats av köparen i enlighet med god kreditgivningssed. Kontantinsatsen ska motsvara minst 20 procent av varans kontantpris, om inte särskilda förhållanden ger anledning till något annat.

Som kontantinsats anses inte betalning med medel som köparen får låna av säljaren eller av någon annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren.

Förbud mot löpande fordringshandling vid kreditköp

8 § Vid ett kreditköp får kreditgivaren inte ta emot en av konsumenten ingången växelförbindelse som avser en fordran på grund av kreditköpet. Kreditgivaren får inte heller till bevis för sin fordran ta emot ett av konsumenten utfärdat löpande skuldebrev eller någon annan av denne ingången skuldförbindelse som är av ett sådant slag att konsumentens rätt att framställa invändningar på grund av köpet inskränks om skuldförbindelsen överläts eller pantsätts till en borgenär som är i god tro.

Första stycket första meningen gäller inte egna växlar som är utställda av banker.

Den som uppsåtligt bryter mot förbud enligt denna paragraf döms till böter.

Förbud mot avräkning

9 § Ett belopp som konsumenten betalat för avräkning på en viss fordran på grund av krediten får kreditgivaren inte först räkna av på någon annan fordran.

Betalningsplan

10 § Konsumenten har rätt att när som helst få en betalningsplan som visar när kapital, ränta och avgifter ska betalas. Om räntan inte är bunden eller om avgifter kan ändras, ska betalningsplanen innehålla en upplysning om att den gäller till dess att räntan eller avgifterna ändras.

Information vid ändringar i kreditavtalet

11 § Kreditgivaren ska informera konsumenten om en ändring i kreditavtalet i rimlig tid innan den börjar gälla. Informationen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §. Informationen ska innehålla uppgifter om

1. ändringen och att konsumentens samtycke till ändringen krävs,
2. när ändringen börjar gälla eller föreslås börja gälla, och
3. möjligheterna att lämna klagomål till tillsynsmyndigheten.

Särskilda bestämmelser om ändring av ränta och avgifter finns i 12–14 §§ och om kontokrediter i 6 kap. 9 §.

Ränta och avgifter

12 § Räntesatsen får ändras endast om det har avtalats.

Räntesatsen får ändras till konsumentens nackdel endast i den utsträckning som det motiveras av kreditpolitiska beslut, ökade upplåningskostnader för kreditgivaren eller andra kostnadsökningar som kreditgivaren inte skäligen kunde förutse när avtalet ingicks.

Trots andra stycket får räntesatsen ändras på visst sätt i anslutning till ändringar i en referensränta som kreditgivaren inte har något betydande inflytande över. En sådan referensränta ska vara tydlig och tillgänglig för konsumenten. Ett avtalsvillkor om detta får förenas med ett undantag om att räntesatsen under särskilda förutsättningar ska ändras mer eller mindre än vad som följer av anknytningen till referensräntan. Undantaget ska bestämmas så att det inte blir mindre förmånligt för konsumenten än för kreditgivaren. Det ska uppfylla kraven i andra stycket.

Kreditgivaren är skyldig att tillämpa ett avtalsvillkor om ränteändringar på samma sätt till konsumentens förmån som till hans eller hennes nackdel.

13 § Konsumenten är skyldig att, utöver eller i stället för ränta, betala andra kreditkostnader endast om det har avtalats. Om kostnaderna kan särskiljas, får avgift tas ut särskilt för varje sådan kostnad.

Sådana kreditkostnader som avses i första stycket får ändras till konsumentens nackdel endast om det har avtalats och i den utsträckning som det motiveras av ökning av kreditgivarens kostnader.

14 § Kreditgivaren ska underrätta konsumenten om en ränteändring i rimlig tid innan den börjar gälla. Underrättelsen ska innehålla en upplysning om hur konsumentens betalningar med anledning av krediten påverkas av ränte-

ändringen. Underrättelsen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §.

Beror en ränteändring enbart på en ändring i en referensränta som kreditgivaren inte har något bestämmande inflytande över, får konsumenten i stället informeras periodvis, under förutsättning att parterna har avtalat om det och den nya referensräntan har offentliggjorts och är tillgänglig hos kreditgivaren.

Förlängning av löptiden

15 § Löptiden för ett kreditavtal får inte förlängas mer än en gång.

Trots första stycket får löptiden förlängas, om

1. förlängningen inte medför en kostnad för konsumenten, eller
2. konsumenten beviljas en skälig avbetalningsplan för att kunna betala sin skuld.

Om kreditgivaren, eller någon annan som kreditgivaren har nära förbindelser med i den mening som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lämnar konsumenten en ny kredit som helt eller delvis finansierar återbetalning av den befintliga krediten, ska den nya krediten vid tillämpning av första stycket anses vara en förlängning av löptiden för den befintliga krediten.

Kontoutdrag och underrättelse vid kontokrediter

16 § För en kontokredit ska kreditgivaren regelbundet, åtminstone en gång i månaden, tillhandahålla konsumenten kontoutdrag. Ett kontoutdrag ska innehålla uppgift om

1. vilken period det avser,
2. föregående kontoutdrags utgående datum och saldo,
3. uttag och datum för uttagen,
4. betalningar och datum för betalningarna,
5. det nya saldot,
6. den kreditränta och de avgifter som tillämpats för perioden, och
7. det belopp som konsumenten är skyldig att betala.

17 § För en kontokredit ska kreditgivaren underrätta konsumenten om en avgiftshöjning i rimlig tid innan den börjar gälla.

Om det enligt avtalet är möjligt för konsumenten att överskrida en kreditgräns, ska kreditgivaren regelbundet informera konsumenten om krediträntan och villkoren för krediträntan med angivande av referens-index eller referensräntor samt avgifter och villkoren för ändring av avgifterna. Har överskridandet varat i en månad, ska kreditgivaren snarast informera konsumenten om den överskjutande skulden och krediträntan på den skulden, om avgift eller dröjsmålsränta på grund av överskridandet samt om skuldens förfallodag.

Om det enligt avtalet är möjligt för konsumenten att överskrida en kreditgräns och konsumenten regelbundet överskrider kreditgränsen ska kreditgivaren informera konsumenten om vart denne kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor samt, i de fall rådgivning tillhandahålls av kreditgivaren, erbjuda konsumenten det.

18 § Ett kontoutdrag enligt 16 § och information enligt 17 § första och tredje styckena ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §.

19 § Om kreditgivaren har överlåtit sina rättigheter enligt kreditavtalet, får konsumenten mot den nye kreditgivaren göra samma invändningar som han eller hon vid överlåtelsen kunde göra mot överlåtaren. Detsamma gäller när kreditgivaren har pantsatt sina rättigheter enligt kreditavtalet.

Överlåtaren ska informera konsumenten om överlåtelsen.

Konsumentens rätt att framställa invändningar vid kreditköp

20 § Vid ett kreditköp får konsumenten mot kreditgivarens krav på betalning framställa samma invändningar på grund av köpet som han eller hon kan göra mot säljaren. Konsumenten får också invända att han eller hon har betalat till säljaren eller har en överenskommelse med denne. Detta gäller dock inte om konsumenten visste att säljaren saknade rätt att ta emot betalningen eller ingå överenskommelsen och inte heller om konsumenten uppsåtligt eller av grov oaktsamhet underlät att skaffa sig kunskap om detta.

Om konsumenten på grund av köpet har anspråk på återbetalning, skadestånd eller annan penningprestation, svarar kreditgivaren lika med säljaren för att anspråket fullgörs. Kreditgivaren är dock inte skyldig att betala mer än vad konsumenten har tagit emot med anledning av krediten.

Undantag för vissa slags krediter

21 § För en särskild fakturakredit gäller inte 2 §.

För en värdepapperskredit gäller inte 2 § andra–fjärde styckena.

5 kap. Konsumentens ångerrätt

Ångerrätt och ångerfrist

1 § Konsumenten har rätt att frånträda kreditavtalet (ångerrätt) genom att till kreditgivaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 2 § (ångerfrist). Om det vid kreditköp av en vara har avtalats om öppet köp och den tidsfrist som gäller enligt köpeavtalet är längre än tiden i första stycket, ska ångerfristen för kreditavtalet motsvara tidsfristen för köpet.

2 § Ångerfristen börjar löpa den dag då kreditavtalet ingås. Ångerfristen börjar dock löpa tidigast den dag då information och avtalsvillkor i enlighet med 4 kap. 2 § kommer konsumenten till handa.

Om information enligt 4 kap. 2 § andra stycket 6 har lämnats börjar ångerfristen trots första stycket aldrig löpa senare än den dag som infaller ett år efter kreditavtalets ingående.

3 § Om konsumenten i rätt tid och i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 § har lämnat eller sänt ett meddelande om att han eller hon frånträder kreditavtalet, får meddelandet åberopas även om det försenas, förvanskas eller inte kommer fram.

Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt

4 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, ska konsumenten snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka vad kreditgivaren betalat till konsumenten. Tiden ska räknas från den dag då konsumenten lämnade eller sände sitt meddelande om att avtalet frånträds.

Konsumenten ska även betala ränta på det belopp som ska återbetalas enligt första stycket från och med den dag då konsumenten fick tillgång till krediten till och med den dag då den återbetalas.

Om kreditgivaren med anledning av kreditavtalet har betalat en avgift till det allmänna som inte återbetalas, är konsumenten skyldig att ersätta kreditgivaren för denna.

5 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, ska kreditgivaren snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka de avgifter som konsumenten har betalat med anledning av krediten. Tiden ska räknas från den dag då kreditgivaren tog emot konsumentens meddelande om att kreditavtalet frånträds.

Anknytande avtal

6 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och det med anledning av kreditavtalet har ingåtts ett anknytande avtal om tjänster som tillhandahålls av kreditgivaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och kreditgivaren, ska det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta.

Undantag för särskilda fakturakrediter

7 § För en särskild fakturakredit gäller inte bestämmelserna i detta kapitel.

6 kap. Förtidsbetalning av krediter och vissa frågor om uppsägning

Konsumentens rätt att betala krediten i förtid

1 § Konsumenten har rätt att betala krediten till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om krediten betalas i förtid, har kreditgivaren rätt till ersättning i den omfattning som anges i 5–7 §§.

Kreditgivaren ska på begäran snarast ge konsumenten information om vad en betalning av krediten i förtid innebär. Om en sådan betalning medför kostnader för konsumenten, ska informationen innehålla en uppskattning av kostnaderna och en förklaring av de antaganden som uppskattningen bygger på. Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Kreditgivarens rätt att få betalning i förtid

2 § Kreditgivaren har rätt att få betalning i förtid endast om det har gjorts förbehåll om detta i avtalet och

1. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger tio procent av kreditfordran,
2. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger fem procent av kreditfordran och dröjsmålet avser två eller flera poster som förfallit vid olika tidpunkter,
3. konsumenten på något annat sätt är i väsentligt dröjsmål med betalning,
4. säkerhet som ställts för krediten har avsevärt försämrats, eller
5. det står klart att konsumenten genom att avvika, skaffa undan egendom eller förfara på något annat sätt undandrar sig att betala sin skuld.

Om säkerhet som ställts för krediten utgörs av förbehåll om återtaganderätt, har kreditgivaren rätt till betalning i förtid på grund av försämrad säkerhet endast om konsumenten uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har orsakat att säkerheten avsevärt försämrats.

3 § Om det i annan lag finns bestämmelser om kreditgivarens rätt till betalning i förtid på grund av att en säkerhet som ställts för krediten har försämrats, får kreditgivaren åberopa dem i stället för 2 § första stycket 4.

4 § Om kreditgivaren vill få betalt i förtid enligt 2 § första stycket 1–3, gäller en uppsägningstid av minst 30 dagar räknat från den tidpunkt då kreditgivaren sänder ett meddelande om uppsägningen i rekommenderat brev till konsumenten under dennes vanliga postadress eller uppsägningen utan en sådan åtgärd kommer konsumenten till handa.

Om kreditgivaren har krävt betalning i förtid enligt 2 § första stycket 1–3, är konsumenten ändå inte skyldig att betala i förtid, om han eller hon före utgången av uppsägningstiden betalar det belopp som förfallit jämte dröjsmålsränta. Detsamma gäller om konsumenten vid uppsägning enligt 2 § första stycket 4 eller 5 eller enligt andra stycket i samma paragraf genast efter uppsägningen eller inom medgiven uppsägningstid ställer godtagbar säkerhet för fordran.

Om konsumenten tidigare med stöd av andra stycket har befriats från skyldigheten att betala krediten i förtid, gäller inte det stycket.

Hur kreditfordran ska beräknas vid betalning av krediten i förtid

5 § Vid förtidsbetalning enligt 1–4 §§ ska konsumenten betala ränta för krediten för tiden fram till förtidsbetalningen men inte för tiden därefter. De avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten ska sättas ned i förhållande till avtalets återstående löptid. När fordran beräknas ska de grunder som överensstämmer med god kreditgivningssed tillämpas.

6 § Kreditgivaren får inte tillgodoräkna sig någon ersättning för att krediten betalas i förtid. Om krediträntan är bunden när förtidsbetalningen görs, har kreditgivaren dock rätt att ta ut ränteskillnadsersättning av konsumenten enligt 7 § för den tid som återstår, om förbehåll har gjorts om detta och i den utsträckning som det överensstämmer med god kreditgivningssed.

7 § Ränteskillnadsersättningen får högst motsvara en procent av det förtidsbetalade beloppet eller, om det vid tidpunkten för förtidsbetalningen är kortare tid än ett år kvar av kreditavtalets löptid, en halv procent av det förtidsbetalade beloppet. Ersättningen får dock inte vara större än det belopp som konsumenten skulle ha betalat i ränta under den återstående löptiden enligt kreditavtalet.

Ränteskillnadsersättning får inte tas ut för den del av räntan som motsvaras av en kreditgarantiavgift, när statlig kreditgaranti har lämnats och avgift tas ut för garantin. Ersättning får inte heller tas ut vid en betalning av en kontokredit eller vid en betalning från en försäkring som garanterar återbetalning av krediten.

Om kreditgivaren utnyttjar en rätt att återta varan enligt 7 kap. 1 §, tillämpas 7 kap. 3 och 4 §§.

Uppsägning av vissa kreditavtal

8 § Konsumenten får när som helst säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid. Om någon uppsägningstid inte har avtalats, upphör avtalet att gälla omedelbart. Om en uppsägningstid har avtalats, upphör avtalet att gälla den dag då uppsägningstiden löper ut. Uppsägningstiden får inte vara längre än en månad.

Kreditgivaren får säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid endast om det har avtalats. Uppsägningstiden ska vara minst två månader. Har konsumenten inte utnyttjat krediten, får kreditgivaren säga upp kreditavtalet att upphöra omedelbart, om det har avtalats och är skäligt. Konsumenten ska innan han eller hon förlorar rätten till krediten informeras om uppsägningen och om skälen för den. Om det finns särskilda skäl, får information i stället lämnas omedelbart därefter.

Uppsägning eller information enligt andra stycket ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 §.

9 § Om kreditgivaren vill säga upp en kontokredit med en avtalad löptid eller ändra avtalsvillkoren för en kontokredit på så sätt att kreditutrymmet minskar ska konsumenten informeras på ett överenskommet sätt minst 30 dagar innan uppsägningen eller ändringen av avtalsvillkoren får verkan.

10 § Om kreditgivaren säger upp en kontokredit eller ändrar avtalsvillkoren för en sådan kredit på så sätt att kreditutrymmet minskar ska kreditgivaren erbjuda konsumenten en möjlighet att återbetala det förfallna beloppet genom tolv lika stora månadsbetalningar jämte kreditränta. Erbjudandet ska lämnas innan verkställighetsåtgärder vidtas.

Kreditgivarens skyldigheter vid betalningssvårigheter hos konsumenten

11 § En kreditgivare ska ha rutiner och riktlinjer för att tidigt upptäcka om konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet.

Om kreditgivaren upptäcker att konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet ska kreditgivaren informera konsumenten om vart han eller hon kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

12 § Om konsumenten är i dröjsmål med en betalning enligt kreditavtalet ska kreditgivaren, när det är lämpligt, erbjuda konsumenten alternativ till verkställighetsåtgärder som innefattar en ändring av kreditavtalet. Vid bedömningen av om det är lämpligt med ett erbjudande ska kreditgivaren beakta konsumentens personliga omständigheter och återbetalningsförmåga.

Undantag för vissa slags krediter

13 § För en särskild fakturakredit gäller inte 8 §.

För en värdepapperskredit gäller inte 8, 11 och 12 §§.

7 kap. Återtaganderätt vid kreditköp av vara

Förutsättningar för återtaganderätt

1 § Ett förbehåll om återtaganderätt får göras gällande endast om

1. säljaren har gjort förbehållet i samband med köpet, och
2. den tidpunkt har inträtt då konsumenten enligt 6 kap. 2 och 4 §§ ska fullgöra sin skyldighet att betala i förtid.

Om köparen, innan varan återtas, betalar vad som har förfallit till betalning jämte dröjsmålsränta och kostnader enligt de grunder som anges i 3 § tredje–femte styckena, får kreditgivaren inte återta varan på grund av dröjsmål med betalningen. Grundas återtaganderätten på att säkerhet för krediten har försämrats eller att köparen undandrar sig att betala sin skuld, får kreditgivaren inte återta varan om köparen innan varan återtas ställer godtagbar säkerhet för fordran.

2 § Om näringsidkaren använder ett förbehåll om återtaganderätt vid försäljning av en vara som med hänsyn till sin beskaffenhet eller sitt värde eller på grund av förhållandena på marknaden inte är lämpad som kreditsäkerhet, kan näringsidkaren förbjudas att i framtiden i liknande fall använda sådana förbehåll. I fråga om förbud gäller i övrigt lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden.

Genomförande av återtaganderätt

3 § Om kreditgivaren vill utnyttja en rätt att återta varan, ska avräkning göras mellan kreditgivaren och köparen.

Vid avräkningen ska köparen tillgodoräknas varans värde vid återtagandet. Värdet beräknas efter vad kreditgivaren kan antas få ut genom att på lämpligt sätt sälja varan.

Kreditgivaren får tillgodoräkna sig den obetalda delen av kreditfordran efter avräkning enligt 6 kap. 5–7 §§ samt i förekommande fall dröjsmålsränta, dock inte enligt högre räntesats än som anges i 6 § räntelagen (1975:635).

Kreditgivaren får dessutom tillgodoräkna sig ersättning för utsökningsavgift, skälig kostnad för transport av varan samt utgift för inställelse vid förrättning för återtagande, om kreditgivaren har behövt inställa sig för att tillvarata sin rätt. När ersättning bestäms för utgift för inställelse tillämpas bestämmelserna om beräkning av ersättning av allmänna medel till vittne.

I mål om handräckning för återtagande får kreditgivaren tillgodoräkna sig även skälig ersättning för eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde.

4 § Om köparen vid avräkningen tillgodoräknas ett större belopp än kreditgivaren, får varan återtas endast om kreditgivaren betalar mellanskillnaden till köparen eller, när varan värderats av Kronofogdemyndigheten, nedsätter mellanskillnaden hos myndigheten.

Om kreditgivaren för att kunna återta varan har varit tvungen att betala en skuld som köparen har, får kreditgivaren när första stycket tillämpas räkna av sådan betalning mot mellanskillnad till köparens förmån. Detsamma gäller om kreditgivaren för att varan efter återtagande ska kunna användas på avsett sätt har varit tvungen att betala en sådan skuld.

Tillgodoräknas kreditgivaren ett större belopp än köparen, får kreditgivaren inte kräva ut mellanskillnaden (restskulden) i annat fall än då varan har minskat väsentligt i värde genom att köparen vanvårdat varan.

Återlösande av en vara som återtagits

5 § Köparen får inom 14 dagar återlösa en vara som har återtagits. Om köparen vill återlösa varan, ska han eller hon betala kreditgivaren varans värde vid återtagandet samt den restskuld som kan finnas enligt avräkningen.

Handräckning för att återta en vara

6 § Kreditgivaren får hos Kronofogdemyndigheten ansöka om handräckning för att återta varan under förutsättning att det för kreditköpet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för köparen har dokumenterats uppgifter om förbehållet om återtaganderätt, kontantpriset, kreditbeloppet, kreditavtalets löptid, kreditfordran och tidpunkterna för betalning. Dokumentet ska ha undertecknats av köparen eller skrivits under av denne med en sådan avancerad elektronisk underskrift

som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

En ansökan om handräckning ska göras skriftligen. Det ska anges i ansökan hur stor del av kreditfordran som är obetald. Om kreditgivaren gör anspråk på dröjsmålsränta, ska det också uppges i ansökan vad kreditgivaren fordrar i den delen. En styrkt kopia av det dokument som anges i första stycket ska bifogas ansökan.

7 § Handräckning får beviljas endast om det är uppenbart att de förutsättningar för återtaganderätt som anges i 1 § föreligger.

Om ett förbehåll om återtaganderätt har använts i strid med förbud enligt 2 §, får handräckning inte beviljas.

Handräckning eller verkställighet av dom, varigenom köparen har förpliktats att lämna tillbaka en vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt, får inte beviljas i fråga om sådana varor som enligt 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken ska undantas från utmätning.

8 § I fråga om handräckning och verkställighet av dom, som anges i 7 § tredje stycket, tillämpas i övrigt 12 § andra och tredje styckena samt 15–18 §§ lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl., varvid hänvisningen i 16 § tredje stycket till 10 § första stycket ska avse 4 § första stycket denna lag.

Förbud mot utmätning

9 § En vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt får inte utmätas för en fordran som grundar sig på kreditköpet.

8 kap. Bostadskrediter

Allmän information

1 § En näringsidkare ska tillhandahålla allmän information om bostadskrediter som näringsidkaren erbjuder konsumenterna. Informationen ska innehålla de uppgifter som avses i 2 kap. 1 § andra stycket samt uppgifter om

1. säkerheter som kan komma att krävas för ingående av kreditavtalet,
2. vilken valuta som krediten kan erbjudas i och, i förekommande fall, en förklaring av vad det innebär för konsumenten att ta en kredit i utländsk valuta,

3. att iakttagande av kreditvillkoren i förekommande fall inte garanterar att hela kreditbeloppet är återbetalt vid kredittidens slut,

4. vilka krav på värdering av en säkerhet som ställs, vem som är ansvarig för att värderingen utförs och huruvida kostnader för värderingen kommer att uppstå för konsumenten, och

5. huruvida det krävs att konsumenten, i stället för att öppna ett konto, ansluter sig till en tjänst som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader.

Informationen enligt första stycket behöver inte tillhandahållas av en kreditförmedlare som inte uppträder som ombud för en kreditgivare.

2 § Informationen enligt 1 § ska tillhandahållas på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten eller i någon annan elektronisk form.

3 § För marknadsföring av bostadskrediter gäller 2 kap. 3 § om måttfullhet vid marknadsföring.

4 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av avtal om bostadskrediter lämna information enligt 2 kap. 4 § och 5 § första stycket. I de fall som avses i 2 kap. 4 § andra stycket ska näringsidkaren även lämna information om

1. näringsidkarens namn, organisationsnummer och postadress,
2. huruvida kreditavtalet förutsätter att krediten ska vara förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller vara förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, och
3. valutakursförändringar som kan komma att påverka de belopp som ska betalas av konsumenten.

5 § En kreditförmedlare ska vid marknadsföring av bostadskrediter lämna information om huruvida förmedlingen sker i samarbete med någon viss kreditgivare eller är oberoende.

Information innan ett avtal ingås

6 § Innan ett avtal om en bostadskredit ingås ska näringsidkaren lämna information till konsumenten i enlighet med det standardiserade EU-faktabladet, som ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Faktabladet ska lämnas i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås och utan onödigt dröjsmål efter det att konsumenten lämnat uppgifter om sina önskemål och behov samt de uppgifter som behövs för en kreditprövning.

Om faktabladet har lämnats före ett bindande erbjudande enligt 16 § och villkoren i erbjudandet skiljer sig från uppgifterna i faktabladet, ska ett nytt faktablad lämnas tillsammans med erbjudandet.

7 § Vid sådan telefonförsäljning av en bostadskredit som avses i 3 kap. 11 § första stycket lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler tillämpas det stycket och 3 kap. 9 § samma lag i stället för 6 §. Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt den lagen ska åtminstone innehålla de uppgifter som avses i det i 6 § angivna standardiserade EU-faktabladets del A, avsnitten 3–6.

8 § För en bostadskredit där kreditfordran ska betalas tillbaka först i samband med att den egendom som utgör säkerhet överläts med anledning av att låntagaren uppnår en viss ålder eller på grund av låntagarens sviktande hälsa eller död gäller 3 kap. 1 eller 5 § i stället för 6 eller 7 §.

Information och dokumentation vid rådgivning

9 § För rådgivning om bostadskrediter gäller kraven på information och dokumentation i 3 kap. 6–8 §§.

Informationen och dokumentationen ska i stället för vad som anges i 3 kap. 7 och 8 §§ lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

10 § En kreditförmedlare av bostadskrediter ska i rimlig tid innan kreditförmedling inleds, i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten, informera konsumenten om

1. kreditförmedlarens namn, organisationsnummer och postadress,
2. det register där kreditförmedlaren är upptagen som kreditförmedlare och hur detta kan kontrolleras,
3. i tillämpliga fall, att kreditförmedlaren förmedlar kreditavtal uteslutande för en eller vissa kreditgivare och vilka dessa är,
4. huruvida kreditförmedlaren kan erbjuda rådgivning,
5. möjligheterna att framställa klagomål mot kreditförmedlaren eller få en tvist prövad utanför domstol,
6. de avgifter som konsumenten ska betala till kreditförmedlaren för dennes tjänster eller, om avgifterna inte kan fastställas i förväg, metoden för att beräkna avgifterna, och
7. den ersättning som kreditförmedlaren får för förmedlingen från någon annan än konsumenten.

Om ersättningen enligt första stycket 7 inte går att fastställa till beloppet när informationen lämnas, ska kreditförmedlaren informera konsumenten om att ersättningsbeloppet kommer att anges i det standardiserade EU-fakta-bladet. Om ersättningen skiljer sig åt beroende på vilken kreditgivare som konsumenten ingår ett kreditavtal med, ska kreditförmedlaren dessutom informera konsumenten om detta och, om konsumenten begär det, på vilket sätt ersättningen skiljer sig åt. Om kreditförmedlaren får ersättning från konsumenten för samma förmedling, ska kreditförmedlaren även informera konsumenten om huruvida den ersättning som någon annan än konsumenten betalar kommer att räknas av mot den ersättning som konsumenten betalar.

11 § En kreditförmedlare får ta ut avgifter för sina tjänster endast om information om avgifterna har lämnats samt kreditförmedlaren och konsumenten innan kreditavtalet ingås har avtalat om det i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Kreditförmedlaren ska informera kreditgivaren om avgifter som konsumenten ska betala för dennes tjänster.

Näringsidkarens förklaringskyldighet

12 § En näringsidkare ska ge konsumenten förklaringar i anledning av bostadskrediter enligt 3 kap. 12 § första stycket. Förklaringarna ska omfatta avtalets viktigaste egenskaper, de verkningar som avtalet kan medföra och information enligt 6 och 7 §§. För en kreditförmedlare ska förklaringarna även omfatta information enligt 5 och 10 §§.

Kreditprövning

13 § En näringsidkare ska enligt 3 kap. 13 och 14 §§ pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt ett avtal om en bostadskredit. Näringsidkaren ska vid sin kreditprövning även tillämpa 3 kap. 15 och 16 §§.

En kreditförmedlare ska till kreditgivaren vidarebefordra de uppgifter som konsumenten har lämnat om förhållanden som är av betydelse för kreditprövningen.

14 § För kreditprövningen ska näringsidkaren även på ett klart och begripligt sätt informera konsumenten om vilka handlingar och uppgifter i övrigt som konsumenten behöver lämna för kreditprövningen och om att brister i detta avseende kan leda till att krediten inte beviljas.

Om kreditprövningen innebär att uppgifter kommer att inhämtas från en extern databas, ska konsumenten upplysas om detta.

Kreditprövningen får inte till övervägande del grunda sig på att den avsedda säkerhetens värde överstiger kreditbeloppet eller att säkerheten antas komma att stiga i värde. Detta gäller inte för en kredit där kreditfordran ska betalas först i samband med att den egendom som utgör säkerhet överläts med anledning av att låntagaren uppnår en viss ålder eller på grund av låntagarens sviktande hälsa eller död.

Villkor om kompletterande tjänster

15 § En näringsidkare får inte ställa upp som villkor för att bevilja en bostadskredit att konsumenten också köper andra finansiella produkter eller tjänster. Näringsidkaren får dock ställa upp som villkor att konsumenten öppnar ett konto eller ansluter sig till en annan tjänst som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader.

En näringsidkare som tillsammans med en kredit erbjuder andra finansiella produkter eller tjänster än ett konto eller en annan tjänst som möjliggör betalningar av krediten, utan att det utgör ett villkor för att bevilja krediten, ska förklara för konsumenten vilken ränta som tillämpas om bara ett kreditavtal ingås. Näringsidkaren ska också förklara vilka avgifter och andra kostnader som var och en av de andra produkterna eller tjänsterna medför samt om avtal om dessa kan ingås separat. Förklaringarna ska ges till konsumenten tillsammans med och i samma form som ett erbjudande enligt 16 §.

Om konsumenten begär att få förklaringar under kreditavtalets löptid, ska kreditgivaren snarast ge konsumenten sådana.

Erbjudande om bostadskrediter

16 § En näringsidkare som vill ingå ett avtal om en bostadskredit med en konsument ska lämna konsumenten ett bindande erbjudande i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Erbjudandet ska innehålla samtliga kreditvillkor.

Näringsidkaren får inte i erbjudandet ge konsumenten en kortare betänketid än sju dagar för att överväga erbjudandet.

17 § I fråga om en kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet ska en näringsidkare förklara vilka faktorer som har påverkat den erbjudna räntan. Förklaringen ska ges till konsumenten tillsammans med och i samma form som ett erbjudande enligt 16 §.

Förklaringen ska innehålla information om

1. den genomsnittliga räntan för motsvarande krediter som allmänheten erbjuds och som kreditgivaren avtalat om under de närmast föregående tolv månaderna med samma räntebindningstid som den konsumenten erbjuds, redovisad per månad,

2. kreditgivarens finansieringskostnad för motsvarande krediter med samma räntebindningstid som den som konsumenten erbjuds, och

3. vilka faktorer hänförliga till konsumenten, krediten och säkerheten som näringsidkaren har tagit hänsyn till vid bestämmandet av räntan.

Om konsumenten begär att få en förklaring under avtalets löptid, ska kreditgivaren snarast ge konsumenten en sådan.

18 § Näringsidkaren ska senast när ett erbjudande enligt 16 § lämnas föra en diskussion med konsumenten om amortering och lägga fram ett förslag till en individuellt anpassad amorteringsplan som ligger i konsumentens långsiktiga intresse. Amorteringsplanen ska tillhandahållas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Konsumenten har under kreditavtalets löptid rätt till ett nytt förslag till amorteringsplan, om hans eller hennes förhållanden har ändrats på ett sätt som har betydelse för amorteringsvillkoren eller om det annars finns skäl för det.

Kreditavtalet

19 § För en bostadskredit gäller kraven på uttryckligt samtycke i 4 kap. 1 §, dokumentation av kreditavtalet i 4 kap. 2 § och information vid ändringar i kreditavtalet i 4 kap. 11 §.

I stället för vad som anges i 4 kap. 11 § ska informationen lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Ränta och avgifter

20 § För en bostadskredit gäller 4 kap. 12–14 §§ om ränta och avgifter.

För en kredit med en sammanlagd löptid om minst tio år och med en ränta som är bunden under viss del av avtalstiden, minst tre månader, har kreditgivaren, utöver vad som anges i 4 kap. 12 § andra stycket, rätt att vid utgången av en sådan del av avtalstiden ändra räntan så att den motsvarar den ränta som kreditgivaren vid den tidpunkten allmänt tillämpar för nya krediter av motsvarande slag. Det gäller dock endast om det finns förbehåll om det i avtalet.

En underrättelse enligt 4 kap. 14 § första stycket ska, i stället för vad som anges i det stycket, lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Kreditgivaren får underrätta konsumenten om en ränteändring även genom annonsering i dagspress. Sker underrättelsen genom annonsering, ska konsumenten underrättas personligen senast i samband med nästa avisering eller kontoutdrag.

Utöver vad som anges i 4 kap. 14 § andra stycket, ska konsumenten också underrättas personligen om den nya referensräntan senast i samband med nästa avisering eller kontoutdrag.

Kontokrediter

21 § Om en bostadskredit ges i form av en kontokredit gäller 4 kap. 16–18 §§ och 6 kap. 9 och 10 §§. I stället för vad som anges i 4 kap. 18 § ska kontoutdraget och underrättelsen lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

22 § En kreditgivare som beviljar en bostadskredit i utländsk valuta ska, om det finns risk för att valutakursförändringar försämrar konsumentens förmåga att betala kreditfordran, tillhandahålla konsumenten ett arrangemang som begränsar risken.

23 § Kreditgivaren ska varna en konsument som har beviljats en kredit i utländsk valuta när beloppet som den återstående krediten eller de regelbundna amorteringarna uppgår till, på grund av valutakursförändringar tar 20 procent mer i anspråk av konsumentens betalningsutrymme än vad beloppet hade gjort när kreditavtalet ingicks.

Varningar ska lämnas regelbundet under den tid de angivna förhållandena består. Varningarna ska tillhandahållas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och ska, i förekommande fall, upplysa konsumenten om möjligheten till ett arrangemang enligt 22 §.

24 § Dokumentationen av ett kreditavtal i utländsk valuta ska innehålla uppgifter om hur konsumenten skyddas mot valutakursförändringar som har inverkan på konsumentens betalningsförmåga.

Konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran

25 § Om kreditgivaren har överlåtit eller pantförskrivit sina rättigheter enligt ett avtal om en bostadskredit gäller 4 kap. 19 §.

Förbud mot avräkning

26 § För en bostadskredit gäller 4 kap. 9 § om förbud mot viss avräkning.

Konsumentens rätt att betala krediten i förtid

27 § Konsumenten har rätt att betala en bostadskredit till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om krediten betalas i förtid, har kreditgivaren rätt till ersättning i den omfattning som anges i 29 och 30 §§.

Kreditgivaren ska på begäran snarast ge konsumenten information enligt 6 kap. 1 § andra stycket.

Kreditgivarens rätt att få betalning i förtid

28 § Kreditgivaren har rätt att få betalning i förtid för en bostadskredit under de förutsättningar som anges i 6 kap. 2–4 §§.

Kreditgivaren har rätt till betalning i förtid på grund av försämrad säkerhet endast om säkerheten har avsevärt försämrats till följd av någon annan orsak än en allmän prisnedgång på den relevanta marknaden.

I fråga om en kredit som har bunden ränta för hela eller en del av avtalstiden, dock minst tre månader, har kreditgivaren trots vad som anges i andra stycket och 6 kap. 2 § rätt att få betalning i förtid på den dag då den tid för vilken räntan är bunden löper ut. Detta gäller dock endast om det har gjorts förbehåll om det i avtalet och det finns synnerliga skäl.

Om kreditgivaren vill få betalt i förtid enligt tredje stycket gäller en uppsägningstid av minst 30 dagar räknat från den tidpunkt då kreditgivaren sänder ett meddelande om uppsägningen i rekommenderat brev till konsumenten under dennes vanliga postadress eller uppsägningen utan en sådan åtgärd kommer konsumenten till handa.

Om kreditgivaren har krävt betalning i förtid vid uppsägning enligt andra stycket är konsumenten ändå inte skyldig att betala i förtid, om han eller hon genast efter uppsägningen eller inom medgiven uppsägningstid ställer godtagbar säkerhet för fordran. Det gäller dock inte om konsumenten tidigare med stöd av detta stycke har befriats från skyldigheten att betala skulden i förtid.

Hur kreditfordran ska beräknas vid betalning av skulden i förtid

29 § Vid förtidsbetalning enligt 27 eller 28 § ska konsumenten betala ränta, avgifter och andra kostnader i enlighet med vad som anges i 6 kap. 5 §.

30 § En kreditgivare får inte tillgodogöra sig någon ersättning för att krediten betalas i förtid. Om förutsättningarna i 6 kap. 6 § för att ta ut ränteskillnadsersättning är uppfyllda får dock kreditgivaren ta ut sådan ersättning för den tid som återstår.

Ränteskillnadsersättningen får högst uppgå till ett belopp som beräknas utifrån den genomsnittliga marknadsräntan för avtal om byte av räntebetalningar under 20 handelsdagar och som motsvarar skillnaden mellan

- marknadsräntan närmast före det att räntebindningstiden inleddes, med en löptid motsvarande räntebindningstiden, och

- marknadsräntan närmast före det att förtidsbetalningen gjordes, med en löptid motsvarande den återstående räntebindningstiden.

Kreditgivarens skyldigheter vid betalningssvårigheter hos konsumenten

31 § En kreditgivare av bostadskrediter ska ha rutiner och riktlinjer för att tidigt upptäcka om konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet.

Om kreditgivaren upptäcker att konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet ska kreditgivaren informera konsumenten om vart han eller hon kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Om konsumenten är i dröjsmål med en betalning enligt ett avtal om en bostadskredit gäller 6 kap. 12 §.

9 kap. Tillsyn, påföljder och överklagande

Tillsynsmyndighet

1 § Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte Sveriges riksbank, verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen eller verksamhet hos Kronofogdemyndigheten.

Upplysningar och inspektioner

2 § En näringsidkare som omfattas av denna lag ska lämna de upplysningar om verksamheten som Konsumentverket begär för tillsynen.

Konsumentverket, eller den som verket förordnar, har rätt att för tillsynen göra inspektioner hos näringsidkaren och ta del av de dokument som behövs.

Om näringsidkaren inte lämnar upplysningarna eller inte tillhandahåller dokumenten, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

3 § Om näringsidkaren inte lämnar information i enlighet med 2 kap. 1, 2 eller 4–8 §, 3 kap. 1–9 § eller 10 § första stycket eller 8 kap. 1, 2, 4–10 § eller 11 § första stycket ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Sådan information ska anses vara väsentlig vid tillämpning av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

4 § Om näringsidkaren handlar i strid med 2 kap. 3 §, 3 kap. 12 § eller 8 kap. 3 eller 12 § ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Sådant handlande ska vid tillämpningen av 5, 23 och 26 §§ marknadsföringslagen anses som otillbörligt mot konsumenter.

5 § Om en näringsidkare för sin egen eller någon annans räkning säljer en vara utan att följa 4 kap. 7 §, ska det anses utgöra en åtgärd i strid med 5 § marknadsföringslagen (2008:486).

6 § Om näringsidkaren inte följer 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § eller 8 kap. 13 § första stycket, får Konsumentverket meddela näringsidkaren en varning. En varning ska förenas med en sanktionsavgift, om överträdelsen inte är ringa. Avgiften tillfaller staten.

Om näringsidkaren tidigare har meddelats en varning eller om överträdelsen är särskilt allvarlig, får Konsumentverket förbjuda näringsidkaren att lämna krediter. Ett beslut om förbud får förenas med vite.

Vid bedömningen av om en överträdelse är särskilt allvarlig ska särskild hänsyn tas till om näringsidkaren vid upprepade tillfällen har brutit i sin skyldighet enligt 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § eller 8 kap. 13 § första stycket och om bristerna är systematiska.

Ett beslut om förbud gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

7 § Sanktionsavgiften ska bestämmas till lägst femtusen kronor och högst tio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av näringsidkarens omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under näringsidkarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

När avgiftens storlek bestäms ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett varningen.

Avgiften får efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl.

8 § Sanktionsavgiften ska betalas till Konsumentverket inom 30 dagar från det att beslutet fick laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket ska Konsumentverket lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Avgiften faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Överklagande

9 § Konsumentverkets beslut enligt 2 § tredje stycket, 6 och 7 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av Konsumentverket enligt 2 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.
 2. Genom lagen upphävs konsumentkreditlagen (2010:1846).
 3. Den upphävda lagen gäller fortfarande för kreditavtal som har ingåtts före ikraftträdandet. För kreditavtal med obestämd löptid gäller dock 4 kap. 14, 16–18 och 19 §§, 6 kap. 8–10 §§ från ikraftträdandet.
 4. Den upphävda lagen gäller fortfarande för marknadsföring som har skett före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ULF KRISTERSSON

PÅL JONSON
(Justitiedepartementet)